

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๐

(สมัยสามัญ)

วันศุกร์ที่ ๒๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๕๕ (สมัยสามัญ) พ.ศ. ๒๕๖๕

สารบัญ

๒๘
ครั้งที่ ๒๐/๒๕๗๕

มติของคณะกรรมการราษฎร ว่าด้วยร่าง
ประกาศใช้พระราชบัญญัติชั้นผู้ตรวจพิทักษ์ พ.ศ. ๒๕๗๕
ในจังหวัดพระนครและธนบุรี เฉพาะอำเภอชั้นนอก ๑๖๓-๑๖๕

มติของคณะกรรมการราษฎร ว่าด้วยร่างพระ
ราชบัญญัติว่าด้วยการเคียวอากาศแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช
๒๕๗๕ ๑๖๕-๑๖๗

มติของคณะกรรมการราษฎร ว่าด้วยร่างพระราช
กฤษฎีกาโอนที่ดิน ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ตำบลจักรวรรดิ อำเภอสามพันทอง จังหวัดพระนคร
ให้วัดพระศรีรัตนศาสดาราม พุทธศักราช ๒๕๗๕ ๑๖๗-๑๖๘

มติของคณะกรรมการราษฎร ว่าด้วยร่างพระ
ราชกฤษฎีกาโอนที่ดิน ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ตำบลจวนเวียน ๒๒ กรกฎาคม อำเภอจอมปราชญ์
พ่าย จังหวัดพระนคร ให้สภากาชาดสยาม พุทธศักราช
๒๕๗๕ ๑๖๘-๑๖๙

นายจรูญ สืบแสง เสนอให้ที่ประชุมตาวีเล็กรอง
ประธานสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกให้ครบ ๗๐ นาย ๑๖๙

กระทู้ถาม ของนายบรรจง ศรีจรูญ เรื่องรัฐบาล
ได้ทำอะไรเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจแห่งชาติ ๑๖๙-๑๗๓

กระทู้ถาม ของนายมังกร ส้มเด่น เรื่องพระราช
บัญญัติ ภาษี ธนาคารและ การประกันภัยที่ประกาศใช้เป็น
กฎหมายแล้ว ๑๗๓-๑๗๗

พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์ ได้เสนอในที่ประชุมถึง
เรื่องการคิดค่าเนาเอกสารที่ได้เสนอต่อสภาแล้วเพื่อโรง
พิมพ์ ๑๗๗-๑๗๘

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๐/๒๔๗๕

วันศุกร์ที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๗๕

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เปิดประชุมเวลา ๑๖.๑๕ นาฬิกา

สมาชิกมาประชุม ๖๐ นาย

ประธานสภาฯ กล่าววาทะว่า บัดนี้จะปรึกษาตามระเบียบวาระที่ตั้งที่
คณะกรรมการราษฎรได้เสนอมา คือร่างประกาศใช้พระราชบัญญัติ
ชั้นสูงสุดพิทักษ์ พ.ศ. ๒๔๗๕ ในจังหวัดพระนครและธนบุรีเฉพาะ
อำเภอชั้นนอกก่อน ถ้าไม่มีความปรารถนาที่จะให้เบียดเบียนภาวะที่
ประชุมเป็นชุมนุมอนุกรรมการเต็มสภาแล้ว ก็จะได้ปรึกษาตาม
ระเบียบการประชุมต่อไป ไม่มีใครขอเบียดเบียนภาวะ

ประธานคณะกรรมการราษฎร แถลงว่า ประกาศฉบับนี้
กระทรวงมหาดไทยผู้เป็นเจ้าของหน้าที่เดชะขึ้นมา คณะกรรมการราษฎร
ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า การที่จะให้มีประกาศเช่นนี้เป็นการระดม
ขึ้น เพราะว่าจะไม่ต้องห้ามศพมาโรงพยาบาล ถ้าประกาศใช้ตาม
ท้องที่ที่ระดมแก่การชั้นสูงสุดขึ้น ส่วนข้อความละเอียดในเรื่องนี้
พระยามานวราชเสวีจะแถลงให้ที่ประชุมฟังต่อไป

พระยามานวราชเสวี แถลงว่า แต่เดิมมาในมณฑลกรุงเทพฯ
อำเภอชั้นนอกที่อยู่ห่างไกลพระนคร เมื่อเกิดคดีฆาตกรรม บาดเจ็บ
สาหัส หรืออัคคีวินาศกรรม เกษนาศพเข้ามาตรวจผ่าต่อมด้นที่
โรงพยาบาลกวดงในพระนครเดิมมากก็ไม่รู้จักความเด็ดร้อน เพราะ
คดีฆาตกรรมมีน้อย การจับกุมไม่เคร่งครัดมากเท่าเดี๋ยวนี้ บัดนี้
การตรวจตราสืบจับของตำรวจดีขึ้นทั้งคดีฆาตกรรมก็มากขึ้น ถ้านำ
มาขึ้นสู่ศรหรือรักษาที่โรงพยาบาลกวดงก็ยุติสมัย เช่นคนตายแล้ว
ห้ามศพมาขึ้นสู่ศร ญาติพี่น้องก็ตามเข้ามาส่ง เสร็จแล้วก็รับศพกลับไป
ไปเป็นการเสียสัทธิ เสียเวลาโดยใช่เหตุ มาถึงบัดนี้เห็นเป็นการ
สมควรที่จะประกาศใช้พระราชบัญญัติขึ้นสู่ศรพิทักษ์ในจังหวัดพระ
นคร ฉะเพาะอำเภอชั้นนอกอย่างที่ได้ใช้ในหัวเมืองอื่นๆ เช่นเดีย
กัน กระทรวงมหาดไทยจึงเสนอเรื่องนมาขังสภามุแทนราษฎร ส่วน
เจ้าหน้าที่ขึ้นสู่ศรพิทักษ์นั้นก็ตามเดิม คือเจ้าหน้าที่ทางศาล ทาง
ปกครอง และแพทย์เป็นกรรมการสำหรับขึ้นสู่ศรว่าถูกฆาตกรรม
อย่างไร

พระสุธรรมวิจิตร กถาว่า ในการขึ้นสู่ศรพิทักษ์ต้องมี
ผู้พิพากษาไปค้ำยทุกคราว เห็นว่าเป็นการเปลืองโดยใช่เหตุ เพราะ
เจ้าพนักงานอื่นก็ไปแล้วทั้งเวดานักพันสมัย เห็นว่าควรยกเลิกเสียไม่
ต้องให้ผู้พิพากษาไป จึงขอเสนอเพื่อคำริ

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่ ตามที่พระสุพรรณฯ เสนอมา นั้น
ทางกระทรวงมหาดไทยก็ทำริอยู่เดิมอ แต่ว่าความนับถือในตัวผู้
พิพากษาในหัวเมืองนั้นมีมาก และทั้งคดีฆาตกรรมนาน ๆ มีคราว
หนึ่ง จึงต้องขอแรงไปก่อน แต่อย่างไรก็ดี เมื่อถึงเวลาสมควร
เด็กก็จะเด็กเสีย

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ เมื่อไม่มีคดีค้านก็จะได้ลงมติไม่มีผู้
ใดคัดค้าน ที่ประชุมพร้อมกันลงมติให้ร่างประกาศใช้พระราชบัญญัติ
ชั้นผู้ตรึงคดีพิในจังหวัดพระนคร และ ธนบุรี ฉะเพาะอำเภอ ชั้นนอกนี้
เป็นอันใช้ประกาศได้

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ บัดนี้จะได้ปรึกษาลงมติที่ ๒ คือร่าง
พระราชบัญญัติว่าด้วยการเดิรอากาศแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๖๕
ในร่างนี้เจ้าของญัตติขอแก้มาตรา ๓ คือให้อ่านเป็นดังนี้ “มาตรา ๓
ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระ
ราชบัญญัติการเดิรอากาศ พุทธศักราช ๒๔๖๒ และให้ใช้ความค่อ
ไปนแทน

“มาตรา ๘ ให้เสนาบดีกระทรวงกลาโหมเป็นเสนาบดีผู้มีอำนาจ
และเป็นผู้รักษาการให้ขึ้นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ
ออกกฎเสนาบดีเพื่อปฏิบัติการให้ขึ้นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้”

ส่งความค่อไปในตอนท้ายนี้ให้คงใช้ตามเดิม

พระยาประเสริฐสงคราม แถลงว่า ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมว่าด้วยการเคียวอากาศที่เสนอมานี้ก็เนื่องมาจากว่า ในพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเคียวอากาศ พุทธศักราช ๒๔๖๘ นั้นไม่ได้อำนาจแก่เสนาบดีที่จะออกกฎเสนาบดีเพื่อกำเนิรกวไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ การที่แก้ไขให้เสนาบดีมีอำนาจเช่นนี้ก็เพราะเจตนาที่มีความจำเป็นชั้น ๕ ก่อร่างคือ ในเจตนาที่มีบริษัทเคียวอากาศ ซึ่งตั้งอยู่แต่ ๒ บริษัท คือบริษัทฮอลันดา และฝรั่งเศส เมื่อบริษัทการเคียวอากาศบินผ่านในเขตต์สยาม จำเป็นต้องมีกำหนดสายการบินของเครื่องบินให้ผ่านไปยังตำบลที่เราต้องการ ถ้าหากว่าเสนาบดีไม่มีอำนาจออกกฎกำหนดเขตต์ให้เป็นหลักฐานแล้ว เครื่องบินต่างประเทศก็จะบินเพ่นพ่านไปในที่ต่าง ๆ ตามความพอใจ ซึ่งจะเกิดเป็นผลร้ายแก่เราได้บ้าง เพราะในที่บางแห่งเกี่ยวในเขตต์ที่ทางราชการทหารและทางราชการสงวนไว้ ไม่อยากให้เกิดเครื่องบินต่างประเทศบินผ่านเป็นต้น ถ้าหากเสนาบดีมีอำนาจออกกฎได้ เช่นนั้นก็เป็นการบังคับเครื่องบินไม่ให้เข้าไปในเขตต์ที่เราไม่ปรารถนาให้เข้าไปได้ อีกประการหนึ่งในเจตนาที่มีบริษัทการบินพดเรือเช่นชั้น ๕ จำเป็นจะต้องมีกฎเสนาบดีควบคุมกิจการเนื่องเกี่ยวกับสำนวมบินเพื่อความปลอดภัยของสาธารณชน เช่นเขตต์กว้างยาว และหมายอักษร กำหนดทางลมเพื่อให้เกิดเครื่องบินสามารถขึ้นลงได้ตามทางลมเป็นต้น ทั้งนี้ยอมอาศัยอำนาจไปด้วยกฎเสนาบดี แต่พระราชบัญญัติเก่าไม่ได้ให้อำนาจ

ไว้ จึงขอแก้ไขเพิ่มเติมให้เสนาบดีกระทรวงกลาโหมมีอำนาจออกกฎ
เพื่อดำเนินไปตามพระราชบัญญัติ^{*}

ประธานสภา ฯ กล่าวหา เรื่องนี้ไม่มีใครคัดค้านก็ได้
ลงมติที่เดียว ไม่มีใครคัดค้าน ในที่สุดที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบ
พร้อมกันให้ ใ้ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการตรวจอากาศแก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๕ นี้เป็นกฎหมายได้

ประธานสภา ฯ แถลงว่า คราวนี้จะได้ปรึกษาญัตติที่ ๓ และ
ที่ ๔ ควบกันไป ญัตติที่ ๓ ว่าด้วยร่างพระราชกฤษฎีกาโอนที่ดินซึ่ง
เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินตำบลจักรวรรดิ อำเภอฉิมพินธุ์จังหวัด
จังหวัดพระนคร ให้วัดพระศรีรัตนศาสดาราม พุทธศักราช ๒๔๗๕
ญัตติที่ ๔ ว่าด้วยร่างพระราชกฤษฎีกาโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณ
สมบัติของแผ่นดิน ตำบลวงเวียน ๒๒ กรุงเทพมหานคร อำเภอฉิมพินธุ์
จังหวัดพระนคร ให้สภากาชาดสยาม พุทธศักราช ๒๔๗๕
พร้อมกันทั้ง ๒ เรื่อง เพราะเป็นเรื่องที่มีลักษณะเดียวกัน

ประธานคณะกรรมการราษฎร แถลงว่า เนื่องจากมีที่ดินอยู่
๒ แปลงซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินซึ่งที่เสนอมานี้ เห็นว่าเรา
เก็บเอาไว้ไม่มีประโยชน์อันใด เพราะแคบจะทำอะไรจริงจึงไม่ได้
แต่จะไปติดอยู่กับที่ดินของวัดพระศรีรัตนศาสดารามแห่งหนึ่ง อีก
แห่งหนึ่งติดกับที่ของสภากาชาดสยาม ถ้าหากว่าวัดพระศรีรัตน

คำสั่งคารามและสภากาชาดได้ไปแล้ว อาจจะทำประโยชน์ได้ เพราะ
ณนั้นเจ้าหน้าที่และคณะกรรมการราษฎรปรึกษากันเห็นว่าควรจะทำ
บุญ คือถวายพระศรีรัตนคำสั่งคารามแห่งหนึ่ง ส่วนอีกรายหนึ่ง
ให้แก่สภากาชาดสยาม เพื่อจะได้จัดทำประโยชน์ต่อไปตามปรารถนา

พระยามนิกศาสตร์ไพศาลย์ กล่าวว่ สำหรับที่ๆจะยกให้แก่
สภากาชาดสยามนั้นในแผนที่เขียนว่า “ตรอก” นั้น กระทรวง
มหาดไทยได้ตรวจดูแล้วหรือว่าไม่ชัดของเดือครั้นแก่ข้าราชการชน

ประชาชนคณะกรรมการราษฎร ตอบว่า ไม่ชัดของ เพราะมี
ทางเคียวอยู่ข้างหลังแล้ว

เจ้าพระยาพิชัยญาติ ถามว่า อยากทราบว่ตรอกที่จะยกให้แก่
สภากาชาดสยามนั้นจะมีค้ได้หรือไม่

ประชาชนคณะกรรมการราษฎร ตอบว่า คุ้แล้วแต่จะทำ
เพราะทางเคียวข้างหลังมีอยู่แล้ว

พระยามานวราชเสวี่ กล่าวว่ ในที่๒ แปลงนี้ตรอกมีจริง แต่
เวลานี้คนไม่ได้ใช้แล้ว ไม่เห็นมีประโยชน์ในการที่จะทิ้งไว้เป็นที่
รกร้างว่างเปล่า ถ้ามอบให้แก่สภากาชาดก็เป็นการสมควรยิ่งเพื่อ
รักษาความสะอาดและความสวยงามของบ้านเมือง ในการที่จะ
โอนที่ดินให้เช่นนี้ เมื่อได้เห็นประกาศก็ได้พยายามสอบสวนดูแล้ว
ทั้งได้ดูแผนที่ๆกรมนคราทรด้วย เห็นว่าไม่ชัดของแก่การไปมา
อย่างไร

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้าน บัดนี้จะได้ลงมติพร้อมกันทั้ง ๒ ร่าง เพราะเป็นเรื่องลักษณะเดียวกัน คือร่างพระราชกฤษฎีกาโอนที่ดินให้แก่วัดพระศรีรัตนศาสดารามร่างหนึ่ง และโอนที่ดินให้แก่สภาเทศบาลอีกร่างหนึ่ง ไม่มีผู้ใดคัดค้าน ในที่สุดก็ประชุมได้ลงมติเห็นชอบพร้อมกันให้ใช้ร่างพระราชกฤษฎีกาทั้ง ๒ นี้เป็นกฎหมายได้

ต่อไปนี้มีคำถามการตอบกันด้วยกิจการต่างๆ

นายจรรยา สืบแสง กล่าวว่า เนื่องจากได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระยาอินทรวชิต อุปนายก ไปเป็นอัครราชทูตประจำประเทศญี่ปุ่น จึงอยากขอให้ที่ประชุมแห่งสภานี้ดำริว่าจะให้ผู้ใดทำการแทน และเรากล่าวเรื่องเดิมมาให้ครบจำนวน ๘๐ เดี่ยวด้วย

ประธานคณะกรรมการราษฎร แถลงว่า ถ้าไม่เป็นที่รังเกียจแก่ที่ประชุมนี้ขอขอรอไว้จนถึงวันจันทร์ เพราะจะไปปรึกษาหารือกันก่อน แต่ว่าถ้าที่ประชุมนี้มีความรังเกียจที่จะรอไปแล้ว และอยากจะต้องเดี๋ยวนี้สักซัดของอะไรก็ได้ แต่ว่าถ้าจะรอไว้ถึงวันจันทร์ได้แล้วก็ขอใจมาก ไม่มีใครคัดค้านจึงเป็นอันถือว่าที่ประชุมยังไม่ได้เดือยกอุปนายกของสภา

นายบรรจง ศรีจรรยา กล่าวว่า ตามที่เราได้ประกาศไว้ว่าเราจะพยายามฟื้นฟูเศรษฐกิจแห่งชาติและหางานให้ราษฎรได้มีงานทำ

นั้น บัดนี้เราได้ทำอะไรไว้แล้วบ้าง เพราะเท่าที่ประชุมกันนี้ค่อนข้าง
มากเกี่ยวข้องกับเรื่องกฎหมาย มองไม่เห็นว่าการกฎหมายจะฟื้นฟูเศรษฐกิจ
แห่งชาติได้ จึงอยากขอให้ ประธานคณะกรรมการราษฎร แถลงใน
ที่ประชุม

ประธานคณะกรรมการราษฎร แถลงว่า คณะกรรมการราษฎร
มิได้ ตัดคำประกาศที่ได้ประกาศไว้แก่ราษฎร ว่าได้ตั้งใจ จะช่วยเหลือ
ราษฎรแต่ อย่างไร ก็จริงบ้าง ที่ว่า ที่ประชุม ออกกฎหมายกัน ทุกที่
ความจริงการที่จะทำอะไรโดยไม่ ออกกฎหมายก็ทำไม่ได้ เช่นว่า จะ
ช่วยเหลือราษฎรโดยยกเลิกภาษีอากร ก็ต้อง ออกกฎหมายยกเลิกภาษีอากร
เรา จะ คิด การ ทำอะไร ทั้งปวงที่ จะ ช่วยเหลือ ก็ต้อง ช่วยด้วยอำนาจ
กฎหมาย ถ้าไม่ออกกฎหมายก็ไม่มีทางอื่น วิธีที่จะช่วยก็ต้องออก
เป็นกฎหมายเหมือนกัน หากแต่จะออกไม่ทันเท่านั้น ถ้าจะคิดแล้ว
เราเพิ่งมีอายุเพียง ๒ เดือนเท่านั้นแต่เราก็ยอมรู้ว่าทำ อะไรไปบ้างแต่ก็
อย่างไร และที่ยังค้างมืออยู่ก็มี มิใช่ว่าเรามานั่ง ออกกฎหมายเดินเพื่อ
หายความรำคาญไปวันหนึ่งๆ และข้าพเจ้าเองก็ไม่อยากออกคิดว่า
พวกเราได้ทำอะไร ถ้าแม้มาเห็นพวกเรา เราทำงานอะไรกันบ้างแล้ว
เวลาเพียง ๓๒ ชั่วโมงนี้ก็ไม่พอที่จะทำ เพราะฉะนั้นจึงขอตั้งถอน
ว่าอย่าใจร้อน

นายบรรจง ฯ กล่าวต่อว่า ที่ได้กล่าวมานั้นมิได้ หมายความว่า
คณะกรรมการราษฎรมิได้ ทำงาน ความมุ่งหมายนั้นก็คือว่าควรจะ

ทำการในทางเศรษฐกิจให้มากกว่ากฎหมาย ดังเช่นการที่จะจัดตั้ง
โรงทำน้ำตาล เพื่อช่วยเหลือให้คนได้มีงานทำ และ ส่งเสริมทางการ
เศรษฐกิจดังนี้

ประธานคณะกรรมการราษฎร แถลงว่า เราได้คิดอยู่แต่
เช่นเรื่องสหกรณ์และรถไฟเป็นต้น แต่บางที่จะต่างกันในทางความ
เห็นถ้าเราควรทำอะไรก่อนอะไรหลังเท่านั้น เราเห็นว่าอะไรก่อน
ควรทำก่อนนั้นก็ก่อน ในเวลานี้มีสิ่งที่เกี่ยวข้องในทางเศรษฐกิจ คือเรื่อง
ปลา การเก็บอากรค่าน้ำในเครื่องมือจับสัตว์น้ำนั้นมีราษฎรบ่นกัน
มาก ไม่ใช่ที่เราดี เราทำดังคิดก่าดังทำอยู่ ถ้าหากว่าจะผิด
กันได้ก็ผิดในทางความเห็นที่ว่าควรจะทำอะไรก่อนเท่านั้น ในเวลานี้
เราลงมือทำเหมือนกันในทางเศรษฐกิจ เพราะฉะนั้นขอให้เข้าใจ
ว่าเรามีได้หนึ่งอยู่เลย

นายบรรจงฯ ถามว่า พัดคแห่งชาติที่เราได้ตั้งมติดงไปแล้ว
นั้น บัดนี้ได้อะไรไปแต่บ้าง

ประธานคณะกรรมการราษฎร ตอบว่า เจ้าหน้าที่ก่าดังทำ
ข้อบังคับอยู่

พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์ กล่าวว่ ในเรื่องทีพูดถึงการที่
จะหางานให้คนทำนั้น ข้าพเจ้าเองก็ได้รับตกเดือนเป็นช่งนมากกว่า
ในฐานะที่เป็นสมาชิกผู้แทนราษฎรโดยสมมตในสภานั้น ข้าพเจ้าเอง
จึงได้ตอบไปว่าเราทำดังคำริการทีจะช่วยเหลืออยู่แล้ว หากแต่อาจ

โครงการยังไม่สำเร็จ มีได้นิ่งนอนใจเลย และทั้งได้ขอให้เขา
เห็นใจในอายุของเราที่มีเพียง ๒ เดือนเท่านั้น ยังเห็นว่า ถ้า
ดีมาซึกทั้งหลายจะช่วยกันคอบในทำนองที่ว่าเรากำหนดคิดในทางการที่
จะช่วยเหลืออยู่เช่นนี้แล้ว หวังว่าราษฎรคงจะเบาใจเป็นอันมาก

นายบรรจง ฯ กล่าวว่ ถ้าเช่นนั้นขอแนะนำเมื่อคิดจะทำเช่น
นั้นแล้ว ควรจะประกาศให้ทราบว่าได้คิดแล้วและดำริแล้ว เพราะ
ราษฎรกระหายอย่างยิ่งที่จะคอยรับความช่วยเหลือจากเรา

ประธานคณะกรรมการราษฎร แถลงว่า การทำกิจการบาง
อย่างแสดงได้ แต่บางอย่างไม่ควรแสดง ที่แสดงได้ก็เช่นแห่งกรณี
เราบอกได้ว่าเรากำหนดเริ่มการที่จะให้แพทย์หลาย แต่ตัวอย่าง industry
บางอย่างเช่นการที่จะจัดตั้งโรงทำน้ำตาลนั้นยังอยู่ในเรื่องที่เราดำริอยู่
เหมือนกัน หากแต่ research work ของเรายังไม่เสร็จและทั้งยัง
ต้องการ information บางอย่างอีกด้วย ในเวลานี้ถ้าเราบอก
ก็ไม่เห็นดี ต่อเมื่อใดเราพร้อมที่จะทำจึงค่อยบอกนั้นจะดีกว่า จริง
อยู่ที่ว่าควรจะทำ และข้าพเจ้าเองก็ไม่เห็นด้วยว่าจะต้องปิดหรือไม่
ถามก็ไม่บอก และในเรื่องที่ควรบอกนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า บอก
อย่างพระยาศรีสุทนต์ ฯ กล่าวมานี้ดี

นายจรรยา สืบแสง กล่าวว่ การกระทำของเราเมื่อคิดไปมี
๒ ทาง ซึ่งเกี่ยวกับกฎหมายและเศรษฐกิจ คือเราอาจทำให้มี
ไปตึกมากในทางเฮโคโนมิก หรือทำให้มีเฮโคโนมิก มากใน

ทาง โปติติก แต่ในทางที่ถูกเราควรค่าเนิรการให้มี เอโคโนมิก
มากในทางโปติติก ไม่ใช่ให้มีโปติติกมากในทางเอโคโนมิก

ประธานคณะกรรมการราษฎร แสดงว่า เป็นกรยากในเรื่อง
ที่จะทำเอโคโนมิก มากกว่า โปติติก ถ้าไว้ในคณะกรรมการ
ราษฎรแล้ว เราจะทำในทางเอโคโนมิก อย่างดีที่สุดโดยไม่เสีย
ในทาง โปติติก ด้วย เพราะถ้าทางโปติติก พลาดลงไปแล้วหรือ
คว่ำที่เดียว เราจะประคองไว้มิให้คว่ำ และในเวลาเดียวกันเรา
จะทำในทาง เอโคโนมิก เหมือนกัน ที่เราจะทำ เอโคโนมิก ปด้อย
โปติติก ไว้เป็นขั้นที่ ๒ นั้นไม่ได้ เพราะถ้าขั้นทำไปจะเกิดเรื่อง
ถ้าการกระทำเชื่อและเห็นใจกันแล้วขอให้เชื่อว่าเราตั้งใจทำ เอโคโน
มิก อย่างดีที่สุดโดยไม่เสียโปติติก ซึ่งอาจถึงบ้านเกิดเมืองนอน
เราได้ ขอแต่ว่าอย่าใจเร็วนักเท่านั้น

นายมังกร ดำมเด่น แสดงว่า เรื่องภาษีธนาคารและบริษัท
อินชัวร์รันส์ที่ออกไปแล้วนั้น เนื่องจากภาษีนี้ ทราบว่าแบ่งก็บาง
แห่งได้ จนเอาจากพ่อค้าเป็น ๒ เท่าที่เราเก็บแล้ว เมื่อเป็นเช่นนั้น
พ่อค้าที่เป็นพวกโรงสีก็ยอมเรียกเอาจากพวกเรือเข้า พวกเรือเข้า
ก็ลงไปเอากับชาวนา เมื่อเช่นนี้การเก็บภาษีธนาคารก็เท่ากับเก็บ
จากชาวนาเหมือนกัน แต่ชาวนานี้ไม่ได้รับความช่วยเหลือเลย
ยากจนลงทุกที ทั้งทุนรอนก็ไม่มี ทุก ๆ คนก็บ่นว่าไม่ได้รับความ
ช่วยเหลือ ไม่เห็นใจว่าเราเพิ่งมีอายุเพียง ๒ เดือนเท่านั้นเลย เห็น

ว่าโครงการเศรษฐกิจที่ได้เสนอไว้ต่อสภานั้นเป็นโครงการใหญ่โต
มาก ควรจะลงมติพิจารณาว่า ควรจะตั้งเป็นสภา เรียกว่า สภา
บำรุงเศรษฐกิจแห่งชาติ ให้มีเสนาบดีทุกกระทรวงเป็นกรรมการ
สมุหเทศาภิบาลทุกมณฑลเป็นกรรมการ นอกจากนั้นเชิญอธิบดี
ที่ดำเนินการเกี่ยวกับการเศรษฐกิจเป็นกรรมการ และเชิญพ่อค้า
คนสำคัญเป็นกรรมการ เชิญผู้มีความรู้พิเศษในเรื่องการต่างประเทศ
เศรษฐกิจ และ การเงินเป็นกรรมการที่ปรึกษา และ การเศรษฐกิจ
นี้เป็นเศรษฐกิจแห่งชาติใหญ่โตมากต้องประกอบขึ้นให้เป็นที่ยอมรับ
ถือแห่งคนทั่วไป จึงอยากขอแนะนำให้คณะกรรมการราษฎรร่าง
พระราชบัญญัติสภาการเศรษฐกิจแห่งชาติ อัญเชิญพระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัวทรงดำรงตำแหน่งนายกิตติมศักดิ์ของสภานี้ สุดแท้แต่
จะช้าหรือเร็ว และหวังว่าจะเป็นประโยชน์แก่ชาติมากที่สุด เพราะ
ชาติจะเจริญก็ต้องอาศัยการเศรษฐกิจ

หลวงประดิษฐมนูธรรม กล่าวว่ ตามที่นาย มังกร สามีเสน
ได้แถลงมานั้น ได้เคยทำความเข้าใจให้นายมังกรทราบแล้วว่า ใน
การที่จะดำเนินการโครงการเศรษฐกิจที่ดี หรือกิจการใดอื่นๆ ก็ดี เป็น
หน้าที่ของคณะกรรมการราษฎรจะดำเนินการ เพราะฉะนั้นโครงการ
เศรษฐกิจที่นายมังกรนำมาเสนอจึงขอตรวจดูก่อน อีกอย่างหนึ่ง
การที่จะตั้งสภาเศรษฐกิจแห่งชาตินี้ เป็นความประสงค์ทางคณะ
กรรมการราษฎรก็อยู่แล้ว แต่การที่จะตั้งขึ้นทันทีโดยวางทางการ

ยังไม่สำเร็จก็จะดำเนินไปไม่สะดวก เพราะฉะนั้นเมื่อถึงโอกาสสมควร
 ทางฝ่ายคณะกรรมการราษฎร และผู้ที่เริ่มก่อการในขั้นต้นมอบ
 หมายให้เรื่องนี้ได้จัดการไปแล้ว ก็จะได้จัดการตั้งสภาเศรษฐกิจขึ้น
 ภายหลัง ข้อข้อหนึ่งที่สมาชิกบางท่านได้เรียนถามประธานคณะ
 กรรมการราษฎรถึงเรื่องที่ว่ามิได้คิดที่จะบำรุงการเศรษฐกิจนั้น ถ้า
 ระวังดูในขั้นต้นแล้ว เราได้แบ่งระยะเวลาของเราเป็น ๓ ระยะ คือ
 สันนิษฐานว่า เราได้อำนาจแล้ว เราจะพยายามวางหลักของเราก่อน เช่น
 เด็กกำลังนอนอยู่ เมื่อลุกขึ้นมาจะต้องยืนอยู่กับที่ เมื่อยืนกับที่ได้
 แน่นนอนแล้วจึงจะก้าวต่อไปได้ เราเพิ่งดำเนินการมาได้เพียง ๒ เดือน
 แต่เราก็ได้ทำการไปแล้วหลายอย่างที่มีมองไม่เห็นก็มี ที่มีมองเห็นก็มี
 หากแต่สิ่งที่มีมองเห็นนั้นเกี่ยวกับกฎหมายจึงได้ทำไปก่อน ส่วนที่มีมอง
 ไม่เห็นและคิดทำอยู่เราก็ได้ปรึกษาสำหรับผู้ที่เริ่มก่อการและเป็นผู้ที่ได้
 เถาเรียนการเศรษฐกิจด้วย เพื่อวางหลักหัวข้อ หลักหัวข้อที่เราได้
 คิดวางแล้วก็คือ การสหกรณ์ ซึ่งไม่เหมือนกับสหกรณ์ดังที่เป็นอยู่
 ทุกวันนี้ สหกรณ์ที่คิดใหม่ได้วางหลักไว้ครบรูป เป็นสหกรณ์
 ทั้งในการที่ทำให้เกิดทรัพย์สิน หมายความว่า เราจะหาเครื่องมือช่วย
 เหลือทั้งในทาง เทคนิค ในการกสิกรรมด้วย และช่วยจนการ
 เค็ดอนที่ หมายความว่าช่วยในการให้สินค้าจำหน่ายไป ตลอดจน
 การที่จะหาของรับประทานครึ่งด้วย ซึ่งหมายความว่า เป็นสหกรณ์ที่จะ
 หมุนรอบตัวโดยครบรูป และตั้งใจไว้ว่า ผู้ไม่มีงานทำก็จะหมุนง

ไปอยู่ในสหกรณ์ซึ่งนับว่าเป็นความประสงค์ของเรา นอกจากนั้น
 เรายังจะเชื่อเชิญผู้มีความรู้ในทางเศรษฐกิจมาร่วมงานด้วย แต่
 การที่จะทำอะไรลงไปโดยลงทุนนั้นจะทำลงไปทันทีไม่ได้ เพราะหลัก
 การเศรษฐกิจนั้นในขั้นต้นต้องรู้กำลังทุนของเราว่า ทุนที่จะบำรุงมี
 อยู่เท่าใด ในเวลานั้นแม้เราจะได้อำนาจมาเป็นขั้นต้นก็จริง แต่ต้อง
 รู้กำลังงบประมาณก่อน ซึ่งเพิ่งทำเสร็จไปประมาณอาทิตย์กว่า
 เท่านั้นเอง นอกจากนี้ยังมีทางอื่นอีกที่เราจะต้องคิด และที่จะแสดง
 ออกโดยทันทีในเวลานั้นไม่ได้ ถึงอย่างไรก็ตามก็อยู่ในความดำริ
 ของเราเหมือนกันในอันที่จะบำรุงเศรษฐกิจให้ดีที่สุดที่จะทำได้ และ
 ได้กล่าวต่อไปว่า รู้ดีกนักออกที่รู้สึกว่ามีราษฎรจำนวนมากเร่งรัดใน
 กิจการที่จะให้สำเร็จลงไปในวัน ซึ่งจะว่าราษฎรเหล่านั้นเป็นผู้เข้า
 ใจผิดก็ไม่ถนัดนัก บางทีจะเห็นคำประกาศแต่นั้นก็ไปเสียว่า เมื่อ
 รัฐบาลนี้ได้อำนาจมาแล้วจะบังคับคำสั่งที่เป็นอยู่ให้ดีขึ้นภายในเร็ววัน
 แต่ถ้าจะเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงการปกครองในเมืองอื่นแล้วจะ
 ไม่ได้ ดังเช่นตัวอย่างไซเปี่ยตเป็นต้น แต่ทั้งนี้ไซหมายความว่า
 เราเป็นไซเปี่ยต เป็นแต่เจ้าให้ฟังคือ เมื่อเปลี่ยนแปลงการปกครองแล้ว
 ต้องช้ากันตั้ง ๖ ปี และกล่าวจะได้วงโครงการ ๕ ปี (Five Year's
 Plan) สำเร็จก็ได้เริ่มคิดกันมาก่อนแล้วตั้ง ๖ ปีจึงลงมือได้ สำหรับ
 เราเพียงมีเวลาเพียง ๒ เดือนเท่านั้น เพราะฉะนั้นขอสมาชิกได้เห็น
 ออกด้วย

หลวงพ่อชาฯ กล่าวว่า เมื่อได้มาคิดถึงวัตถุประสงค์ของคณะ
ราษฎรแล้ว อยากขอแถลงว่าในคราวที่มีโอกาสไปเผยแพร่การปกครอง
ที่เชียงใหม่ ได้มีผู้น้อยใจมากกว่า เหตุใดในวัตถุประสงค์ ๖ ประการ
นั้นจึงมิได้มีความที่ว่าจะคิดบำรุงพระพุทธศาสนาให้เจริญยิ่งขึ้นเลย
จึงขอเสนอให้ส่งภาคารี เพราะพระเจ้าพุทธศาสนาก็อยู่ในอันที่จะบำรุง
ต่อไปเหมือนกัน

หลวงพ่อประดิษฐ์มุนีธรรม แถลงว่า หลัก ๖ ประการที่เราวาง
ไว้นั้น ก็ได้ระดับถึง Democracy ที่เป็นอยู่ปัจจุบัน คือถือว่า คน
ทุกคนมีเสรีภาพ เด็กถือศาสนาได้ตามใจสมัคร เราจะไปบังคับให้
บุคคลถือศาสนานั้นศาสนานี้ไม่ได้ ถึงแม้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ก็ทรงเป็นศาสนูปถัมภก ก็อาจจะทรงบำรุงศาสนาทั่ว ๆ ไป แต่ที่พระองค์
ท่านทรงถือศาสนานั้นก็เป็นอีกส่วนหนึ่ง และการที่เราไม่ได้ใส่ใจใน
หลัก ๖ ประการนั้น เราก็กังเคืองอยู่เหมือนกัน และนอกจาก
นี้เราเพื่อรักษาเสรีภาพของบุคคลที่จะเลือกถือได้ ถ้าได้แต่พุทธ
ศาสนาแล้วก็จะเป็นคนเลือกถือตามดำฟังมิได้ และการที่ไม่ได้นั้นไม่
ใช้ว่าเราจะไม่บำรุงก็มีได้ อีกประการหนึ่งกระทรวงธรรมการก็มีอยู่
แล้ว ซึ่งเป็นผู้ที่คิดบำรุงศาสนาให้เจริญ

พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์ กล่าวว่า โครงการเศรษฐกิจของ
นายมังกร ตามแผน ที่ได้เสนอไว้ก่อนหน้านั้นๆ มีหนังสือพิมพ์นำเอาไป

ดงพิมพ์โดยตลอดและทั้งมีคอมเมนต์อีกมากมาย เรื่องเช่นนี้ในสภา
อื่น ๆ เช่นปาดีย์เมนต์อังกฤษ จะต้องได้รับอนุญาตจากสภาก่อน
มิฉะนั้นจะเอาไปคัดค้านางดงพิมพ์นั้นไม่ได้ จึงอยากขอให้เป็น
ระเบียบว่า เอกสารที่ได้เสนอต่อสภาแล้วถ้าจะเอาไปดงพิมพ์แล้ว
ต้องขออนุญาตสภาก่อน เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงนำไปดงได้

นายมังกร สยามเสน กล่าวว่ การที่นำลงไปนั้นมิใช่เป็นผู้ทำ
เอง หากแต่มีข้อผิดพลาดบางอย่างซึ่งจะกราบเรียนในที่นี้ไม่ได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่ อันที่จริงเราได้มีการผลิตผลออกไปบ้าง
แต่ว่าเราก็เข้าใจและได้แก้ไข คือไปเราก็ได้ความรู้ ขรรณนิยม
อย่างในปาดีย์เมนต์ อังกฤษก็เป็นขรรณนิยมที่เกิดขึ้นจากมีเหตุเป็นต้น
บัญญัติกันก่อนเหมือนกัน จึงได้ความรู้ใหม่ และเราก็ได้ขรรณนิยม
ประเพณีนั้น ๆ มาใช้เป็นแบบ ในเรื่องเหล่านี้แม้เรามีอายุเพียง ๒
เดือนเราก็ได้ความรู้มากแล้ว เราจะเห็นว่าเคยฉึกการปฏิบัติผิดกว่าแต่
ก่อนมาก สมาชิกทุก ๆ ท่านให้ความรู้ที่ไม่มีคบบังแกหนึ่งดีพิพพ์และ
มหาชนได้และสมาชิกทุกท่านรู้จักเดือกว่าอะไรควรให้อะไรไม่ควรให้
เรื่องทั้งเรื่องที่เขาไปดงพิมพ์ก็ ตั้วางพระราชบัญญัติที่ยังมิได้นำกราบ
บังคมทูลรับพระราชทานพระบรมราชานุญาตและลงราชกิจจกัก็ เหล่านี้
ชื่อว่ยังไม่เป็นกฎหมายยังเป็นเพียงร่าง เรื่องเหล่านี้ก็ไม่ควรเปิดเผย
ให้แก่หนังสือพิมพ์ คงที่ได้ทำความเข้าใจกันไว้แล้ว เพราะฉะนั้นจึงคิด

ว่าธรรมเนียมอย่างที่ต้องการเราก็มีอยู่แล้ว เห็นจะไม่ต้องวาง
ระเบียบอะไรใหม่อีก

พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์ กล่าวว่ ขอให้ทำความเข้าใจ
(understanding) ว่าจะคัดสำเนาตงพิมพ์ ทั้งฉบับนั้นต้องได้รับ
อนุญาตจากสภาก่อนเท่านั้นมิได้หมายความว่าใจความเรื่องปรึกษาประชุม
อย่างไร ถ้าไม่ดับก็เอาไปพูดไปพิมพ์ได้

เด็กประชุมเวลา ๑๗-๑๘ นาฬิกา

หลวงศุภกรรมบดี

ผู้จัดรายงาน.

น.ศ.

วุฒิศาสตร์

พ.ญ.

จ.ญ.

นายมังกร

ธรรมศักดิ์

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร